

Pannu spatříš
 pod přílbou, reku,
 jak když na Vingskorním
 z války jela.
 Ze spánku však nevzbudíš
 Sigdrífú,
 dokud norny
 neučí čas.“

Sigurd jel po Fáfniho stopách k jeho příbytku a našel ho otevřený. Dveře a veřeje byly ze železa. Železné byly též všechny trámy domu, který byl vystaven pod zemí. Tam našel Sigurd nesmírné množství zlata a naplnil jím dvě truhly. Vzal tam též přílbou hrůzy a zlaté brnění a meč Hrotti a mnoho jiných pokladů a naložil vše na Grana. Kůň však nechtěl z místa, dokud Sigurd na něho nevsedl.

PÍSEŇ O SIGDRIFĚ

Sigurd jel na Hindský vrch a zamířil k jihu do Frančké země. Na hoře spatřil velké světlo, jako když hořel oheň, a záře od něho stoupala až k nebi. A když k němu přijel, tyčil se tam hrad, ohrazený štíty, a z něho vlála korouhev. Sigurd vešel do hradu a viděl tam ležet muže, který spal v plné zbroji. Sňal mu s hlavy přílbou a tu viděl, že to je žena. Brnění bylo těsné, jakoby přirostlé k tělu. Sigurd rozsekl Gramem brnění od otvoru u hlavy až dolů a oba rukávy a sňal s ženy brnění. Dívka procitla a posadila se a spatřivši Sigurda pravila:

1 „Kdo krunýř mi rozsekl?“
 Jak mi spánek spad s očí?
 Kdo strhl se mne
 siná pouta?

Sigurd odpověděl:
 „Sigmundův syn,
 jenž svého meče
 hrotem připravil
 havranům kořist.“

2 Brynhild:
 „Dlouho jsem spala,
 dřímala dlouho,
 dlouhý je lidský žal.

To Ódin způsobil,
že zlomit jsem nemohla
silu run spánku.“

Sigurd si sedl k ní a zeptal se jí na její jméno. Sigrdrífa
vzala roh plný medoviny a podala mu jej na připití:

3 „Zdar budiž dni,
zdar synům dne,
zdar noci a noci dceří!
Pohleďte na nás
pohledem vlídným
a vítězství nám sedícím svěťte!

4 Zdar buď ásům,
zdar ásyním,
zdar úrodné zemi!
Moudrost a ostrý vtíp
nám oběma přejte
a léčivé ruce k hojení ran!“

Dívka řekla, že se jmenuje Sigrdrífa a že je valkyrje.
Vypravovala, jak spolu vedli boj dva králové. Jeden
z nich se jmenoval Hjálm-Gunnar. Byl již stár, ale přesto
byl skvělý bojovník a Ódin mu slíbil vítězství. A

„druhý slul Agnar,
Audin bratr,
jemuž nikdo
pomoci nechtěl.“

V boji porazila Sigrdrífa Hjálm-Gunnara a Ódin ji bodl,
aby se jí pomstil, trnem přinášejícím spánek a pravil, že již
nikdy nedobude v boji vítězství, že se však vdá. „Ale já
jsem mu řekla, že jsem slíbila, že si nikdy nevezmu muže,
který by byl přístupný bázni.“ Sigurd ji pak požádal, aby
ho naučila moudrosti, poněvadž zná taje všech světů.

Sigrdrífa pravila:

- 5 „Pití ti přináším
v poháru, reku,
smíšené s mocí
a velkou slávou.
Plné je písní
a průpovědí,
dobrých kouzel
a radostných run.
- 6 Znej runy vítězství
a v jílce je vryj,
chceš-li vítězství vydobýt;
jiné vryj na čepel
a některé na hrot
a třikrát jmenuj Týra.
- 7 Nápoje runy znej,
by nezradila žena,
tvou důvěru k ní.
Vryj je do rohu
a na hřbet ruky
a na nehtu nakresli „Nouze“.
- 8 Požchnej pohár,
buď pamětliv nástrah
a česnek vhod v čiši.
Pak v medovinu ti
mámení zlé
nikdo nenamíchá.
- 9 Znej runy pomoci,
pomáhat chceš-li
při porodu ženám.

- Na dlaň je nakresli,
kol zápěstí napni,
a popros o pomoc dšy.
- 10 Příboje runy ryj,
chceš-li plachet oře
v zátoce zachránit.
Vryj je na koráb
a na kormidlo
a ohněm je do vesel vypal.
Není příboj tak prudký,
ni vlny tak černé,
abys zdráv nepřioplul v přístav.
- 11 Větvové runy znej,
rány-li chceš
hluboké hojit.
V kůru je ryj
keřů a stromů,
jichž větve se k východu klouf.
- 12 Znej runy sporu,
by ti zlé slovo
sok nesplácel nenávisť.
Stoč je spolu,
sviň je spolu,
sesaď je v jejich sled
na sněmu,
kam lid se sejde
k spravedlivému soudu.
- 13 Rozvahy runy
ryj v svou paměť,
chceš-li nad všechny vyniknout.
Hropt je vymyslel
a sám je vryl
a v paměti podržel,

- 14 moudrý mízou,
jež mírně kapala
z Heiddraupního hlavy,
z Hoddrofnova rohu.
- Na skále stál
s ostrým mečem
a s helmicí na hlavě;
tu Mímiho hlava
začala mluvit
a první pronesla pravdu.
- 15 Vryty jsou do štítu
před záfným bohem,
do ucha Árvakra,
v Alsvinna kopyto,
do hlavy kola
Hrungnova vozu,
v Sleipního zuby,
ve svory saní,
- 16 do drápů medvěda,
do vlčích spárů,
na Bragův jazyk,
do zobce orla,
v krvavá křídla,
v kůly mostu,
v pomocnou ruku,
v patu spěchajících,
- 17 do skla a do zlata,
do spon štěstí,
v poháry vína,
v pažení stolic,
do hrotu Gungna,
v Granovu hrud,

- na nehty noren,
na zobák sovy:
- 18 všechny byly seškrabány,
jež byly vyryty,
ponořeny v medovinu
a poslány v daleké kraje;
jedny jsou u ásů,
jiné u álfů,
některé u věčných vanů
a některé mají moudří muži.
- 19 Bukové runy jsou,
pomocné runy jsou,
runy pití a poháru
a runy smělé síly.
Kdo je nezmate,
kdo je nesplete,
tomu uštedří štěstí.
S úspěchem jich užívej,
dokud bohové budou žít.
- 20 Nyní si vyber,
když volbu máš,
ostrých oštěpů reku,
mluvu či mlčení —
jak myslíš sám.
Zlý osud však stejně je předem určen.“
- 21 Sigurd:
„Ani před smrtí
nemíním prchat.
Nesmělý jsem se
nenarodil.
Tvé laskavé rady
rád podržím,
pokud mi přán bude život.“

- 22 Sigrdrífa:
„Radím ti nejprve:
k příbuzným svým
buď přímý a přívětiv.
S pomstou nespíchej,
i když ti příčinu dají.
Tak získá zemřelý čest.
- 23 Radím ti za druhé:
přísahy nečiň,
leč o pravdu-li jde a právo.
Věrolomník je
lidem jak vrah,
jak v pustině psanec.
- 24 Radím ti za třetí:
na sněmu nikdy se
nehádej s hlupcem,
neboť k hanbě bývá,
co hovoří
hlasitě hloupý muž.
- 25 Mnoho ztratíš,
když mlčet budeš,
zbabělým se budeš zdát
a po právu nařčen.
Pomluva tě stihne,
nezjednáš-li si příznivou pověst.
Hned příštího dne
znič pomlouvače,
tak odplácej lidem lež!
- 26 Radím ti za čtvrté:
cesta-li tě povede
kol bytu čarodějky,

- pospíchej dál
a nechoď dovnitř,
i kdyby už nastala noc.
- 27 Bystrých očí je třeba
bohatýrům,
když, bojovní, se chystají v bitvu.
Často za rohem sedí
zlovolné ženy,
které ti otupí meč i mysl.
- 28 Radím ti za páté:
vidíš-li pěkné
u stolu sedět ženy,
střež se, by vládkyně stříbra
spánek ti nevzaly,
a nespádvěj k polibkům panny.
- 29 Radím ti za šesté:
když muži mluví
při pití pošetilé řeči,
podroušen hádkám
s hrdiny se vyhni.
Mnohému víno vzalo vtip.
- 30 Hádky a pití
přinesly lidem
často zlobu a zármutek;
jednomu smrt,
jinému bídu.
Mnoho je, co muže rmoutí.
- 31 Radím ti za sedmé:
spor-li vedeš
s ráznými reky,

- je lepší bojovat
než v bytě být upálen
po pomstě prahnoucím nepřítelem.
- 32 Radím ti za osmé:
zlého se střež
a vyhni se klamavým kouzlům.
Nespádvěj děvče
ni vdanou ženu
k hrám lehké lásky.
- 33 Devátou radu mám:
mrtvé pochovej,
kdekoli je na zemi najdeš,
ať mor je schvátíl,
ať moře je vyvrhlo,
nebo ať zhyнули zbraní.
- 34 Koupel zchystej
těm, kteří zemřeli,
omyj jim tělo i tvář,
učeš a osuš je,
než v rakev je uložíš,
a přej jim pokojný spánek.
- 35 Desátou radu slyš:
slibům nevěř
mladého mstitele,
ať jsi mu bratra ubil,
či odpravil otce.
Vlk vězí v synovi,
i když má zálibu v zlatě.
- 36 Nemysli, že spory
rychle usnou,
či zlost neb zármutek.

Rozumu a zbraní
je třeba reku,
který chce první být mezi muži.

37

Jedenáctou
ještě slyš radu:
prchej před zradou přátel.
Krátký je určen
knížeti život,
neblahý svár je ti souzen.

ZLOMEK PISNĚ O SIGURDOVI

Högni

1

„
.
.
.

čeho se dopustil
na tobě Sigurd,
že o život oloupit
chceš odvážného?“

Gunnar:

2

„Věrnosti sliby
mně Sigurd přísáh,
sliby mi přísáh,
zpřetrhal všechny:
zradil mě druh,
když dokázat měl
všech svých přísah
plnou platnost.“

Högni:

3

„Brynhild tě ponoukla,
bys pomstu zchystal,
zášť abys probudil
a zlobu rozsel.
Závidí Gudrúně
šťastný sňatek